VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2010. gada 10. februārī *

Lieta T-344/07

O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, Minhene (Vācija), ko pārstāv A. Fotnere [*A. Fottner*] un M. Millers [*M. Müller*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv S. Šēfners [*S. Schäffner*],

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1583/2006-4 par pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt vārdisku apzīmējumu "Homezone".

* Tiesvedības valoda — vācu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un L. Trišo [*L. Truchot*] (referents),

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 10. septembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 21. decembrī,

pēc tiesas sēdes 2008. gada 18. decembrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2005. gada 10. oktobrī prasītāja *O2 (Germany) GmbH & Co. OHG* saskaņā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), ar grozījumiem (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK)

Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)), iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “Homezone”.

3 Reģistrācijas pieteikums attiecas uz produktiem un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 Ar 2006. gada 7. novembra lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts) attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem:

— 9. klase: “aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai; magnētiskās informācijas vides; informācijas apstrādes ierīces un datori”;

— 38. klase: “telekomunikācijas; telekomunikācijas aprīkojuma noma; pakalpojumu nodrošināšana saistībā ar tiešsaistes pakalpojumiem, proti, visu veidu paziņojumu un informācijas pārraide; tālruņu uzziņas pakalpojumi, it īpaši tiešu sarunu savienojumu izveide ar meklēto pieslēgumu, tālruņu numuru, adrešu, faksa numuru paziņošana; tīkla piedāvātāja, informācijas māklera un provaidera

pakalpojumi, t.i., datu tīklu piekļuves laika starpniecība un iznomāšana internetā; pieejas datu bāzei datortīklos nodrošināšana";

— 42. klase: "inženiertehniskie pakalpojumi; datorprogrammēšana; datoru programmēšanas pakalpojumi; tehniskā ekspertīze; tehniskās konsultācijas un ekspertīzes nodrošināšana; datu apstrādes iekārtu un datoru noma; tehnisko iekārtu projektēšana un plānošana telekomunikāciju jomā; tīkla piegādātāja, informācijas māklera un provaidera pakalpojumi, proti, pieejas laiku datu bāzēm starpniecība un iznomāšana; pētījumi telekomunikāciju tehnikas jomā; datu bāzu programmatūru aktualizācija; datu saglabāšana datora datubāzēs; datu bāzu programmatūru atjaunināšana; uzstādīšana, datu bāzu programmatūru tehniskā apkope; pieejas laika iznomāšana datora datu bāzei".

5 2006. gada 1. decembrī prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par šo lēmumu.

6 Ar 2007. gada 5. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Apelāciju ceturtā padome noraidīja apelācijas sūdzību un apstiprināja pārbaudītāja lēmumu. Apelāciju padome visupirms uzskatīja, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts rada šķērsli vārdiskas preču zīmes "Homezone" reģistrācijai. Tā uzskatīja, ka pēdējo minēto veidoja vienīgi tādas norādes, kas uzņēmējdarbībā var kalpot, lai apzīmētu attiecīgo preču un pakalpojumu iezīmes. Turpinot Apelāciju padome norādīja, ka pieteiktā preču zīme nevarēja nošķirt attiecīgās preces un pakalpojumus atkarībā no to komerciālās izcelsmes un ka vārdiskai preču zīmei, kas tieši uztveramā veidā apzīmē šo preču vai pakalpojumu iezīmes, obligāti nav atšķirtspējas. Visbeidzot, tā precizēja, ka atteikuma pamatojumus, kas saistīti ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, nevar noraidīt, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts). Tā kā prasītāja neiesniedza pierādījumus par preču zīmes iesakņošanos Lielbritānijā un Īrijā, atteikuma pamatojumi pastāvējuši ne tikai vāciski runājošajos, bet arī angliski runājošajos reģionos.

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas saistīti ar procesu ITSB.

8 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par dokumentu, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā, pieņemamību

9 Tiesas sēdē prasītāja iesniedza dažādus dokumentus, pamatojot savu atbildi uz vienu no Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem.

10 ITSB atzīmēja, ka šie dokumenti esot iesniegti novēloti.

11 Tā kā, lai atbildētu uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, nav jāiesniedz nekādi dokumenti, šos dokumentus, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā, nevar ņemt vērā. Prasības izskatīšana Pirmās instances tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. pants), tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus tai iesniedz pirmo reizi. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādījumu spēku (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-346/04 *Sadas*/ITSB — *LTJ Diffusion* ("ARTHUR ET FELICIE"), Krājums, II-4891. lpp., 19. punkts, un 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-210/05 *Nalocebar*/ITSB — *Limiñana y Botella* ("Limoncello di Capri"), Krājumā nav publicēts, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

12 Savu prasību pamatojot, prasītāja izvirza trīs pamatus. Par pirmo pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, tā norāda, ka pretēji Apelāciju padomes nolemtajam vārdiskā preču zīme "Homezone" neapzīmē preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija. Saistībā ar otro pamatu, ar ko tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tā

apgalvo, ka, secinot, ka apzīmējumam nebija atšķirtspējas, Apelāciju padome ir balstījusies vienīgi uz šī apzīmējuma aprakstošo raksturu, nepierādot atšķirtspējas neesamību. Visbeidzot, par pēdējo pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu, tā apgalvo, ka veiktās izmantošanas dēļ apzīmējumam "Homezone" ir atšķirtspēja.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

13 Prasītāja apgalvo, ka atteikuma pamatojums, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir piemērojams vienīgi attiecībā uz preču zīmēm un norādēm, kas tieši apzīmē preces vai pakalpojumus. Lai varētu apgalvot, ka preču zīme apzīmē preces vai pakalpojumus, šai apzīmēšanai jābūt tik skaidrai un drošai, lai konkrētā sabiedrības daļa nepastarpināti un bez tālākām pārdomām varētu konstatēt skaidru un tiešu saikni starp apzīmētajām precēm un pakalpojumiem un pieteiktās preču zīmes nozīmi. Ir jāņem vērā, ka konkrētā sabiedrības daļa, ieskaitot speciālistus, uztver preču un pakalpojumu apzīmējumus tādējādi, kā tie tai ir redzami, un parasti tā pārlieku netiecas analizēt vārdus, no kuriem tie sastāv, lai mēģinātu tajos atrast apzīmējumu.

14 Saskaņā ar prasītājas viedokli — Apelāciju padome neesot sniegusi pierādījumus, ka pieteiktā preču zīme atbilst šiem nosacījumiem. Tā uzskata, ka Apelāciju padome neesot parādījusi tieši kādā veidā šībrīža angļu vai vācu valodā vārds "homezone", kas nepilda apzīmējošu lomu, ir aprakstošs. Prasītāja piebilst, ka Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka vāciski runājošā sabiedrība uztvēra "homezone" vai "home zone" tādējādi, ka ar to apzīmē "mājas zonu" vai "tuvu zonu". Visbeidzot, tā apgalvo, ka

Apelāciju padome neesot pierādījusi, ka pastāv tieša saikne starp vārdu "homezone" un attiecīgajām precēm un pakalpojumiem vai to iezīmēm.

15 ITSB atbild, ka vārdiskais elements "homezone" var aprakstīt attiecīgo preču un pakalpojumu iezīmes. Saskaņā ar ITSB viedokli — "homezone" var apzīmēt zonu, kurai piemērojams samazināts tarifs, salīdzināms ar fiksētā tīkla cenu, kas ir viena no 38. klasē ietverto telekomunikāciju pakalpojumu iezīmēm. Šī tarifu priekšrocība tāpat esot elements, kam ir nozīme, attiecībā uz citiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, kuri tiek parasti piedāvāti līdz ar telekomunikāciju pakalpojumiem. Turklāt preces, kas ietilpst 9. klasē, tāpat kā pakalpojumi, kas ietilpst 42. klasē, attiecībā uz kuriem tikusi pieteikta reģistrācija, bija obligāti nepieciešami, lai sniegtu telekomunikācijas pakalpojumu. Apstāklis, ka šīs preces un pakalpojumus var izmantot ārpus telekomunikāciju jomas, neizslēdz to, ka šī tehniskā funkcionalitāte, proti, to izmantošana telekomunikāciju pakalpojumu, kas ietverti 38. klasē, mērķiem, ir pazīme, kas padara apzīmējumu "Homezone" par aprakstošu attiecībā uz šīm precēm. Turklāt apzīmējums "Homezone" varētu patērētājiem sniegt informāciju par apstākli, ka attiecīgās preces un pakalpojumi ir paredzēti izmantošanai mājās vai ka šiem pakalpojumiem ir piemērojami īpaši mājas zonas tarifi.

16 ITSB uzskata, ka ir ievērots pienākums veikt attiecīgā vārdiskā apzīmējuma visaptverošu interpretāciju. Turklāt nebūtu bijis atbilstoši izvirzīt jautājumu par citām iespējām apzīmējuma "Homezone" nozīmēm, jo pietiek ar to, ka viena no tā iespējamajām nozīmēm ir ar aprakstošu raksturu attiecībā uz pakalpojumiem un precēm, attiecībā uz ko pieteikta reģistrācija.

17 Tas apgalvo, ka apzīmējuma aprakstošā rakstura vērtējumam ir jābūt balstītam uz vidusmēra un profesionāla patērētāja skatījumu, saskaroties ar attiecīgajām precēm, kas ietilpst 9. klasē, un attiecīgajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. un 42. klasē. Turklāt apzīmējuma aprakstoša izmantošana vāciski runājošajās teritorijās esot tikusi konstatēta, pamatojoties uz ticamu informāciju.

— Vispārējās tiesas vērtējums

18 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu nereģistrē preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kura tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas to īpašības.

19 Turklāt no Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punkta izriet, ka apzīmējuma reģistrācija ir atsakāma tad, ja tam ir aprakstošs raksturs vai tam nav atšķirtspējas vienas dalībvalsts valodā, pat ja tas ir reģistrējams citā dalībvalstī (Tiesas 2002. gada 19. septembra spriedums lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 40. punkts).

20 Aizliedzot kā Kopienas preču zīmes reģistrēt šādus apzīmējumus vai norādes, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir kalpot sabiedrības interesēm, kas prasa, lai zīmes vai norādes, kas to raksturo, izstrādājumu vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, īpašības varētu brīvi lietot ikviens. Šis noteikums neļauj rezervēt šādas zīmes vai norādes tikai vienam uzņēmumam, reģistrējot tās kā preču zīmi (Tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley*, *Recueil*, I-12447. lpp., 31. punkts, un Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. jūnija spriedums lietā T-207/06 *Europig*/ITSB ("EUROPIG"), Krājums, II-1961. lpp., 24. punkts).

21 Lai ietilptu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomā, pietiek ar to, ka vismaz viena no vārdiska apzīmējuma iespējamajām nozīmēm apzīmē attiecīgo preču vai pakalpojumu iezīmi (Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedums lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland*, *Recueil*, I-1619. lpp., 97. punkts, un Tiesas 2008. gada 13. februāra rīkojums lietā C-212/07 P *Indorata-Serviços e Gestão*/ITSB, Krājumā nav publicēts, 35. punkts; tāpat pēc analoģijas skat. iepriekš minēto Tiesas spriedumu lietā ITSB/*Wrigley*, 32. punkts).

22 Tāpēc Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas mērķiem ir jāpārbauda, vai vismaz vienā no iespējamajām nozīmēm attiecīgais apzīmējums apzīmē attiecīgo preču un pakalpojumu iezīmi.

23 Saskaņā ar judikatūru apzīmējuma aprakstošais raksturs ir jānovērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, un, otrkārt, saistībā ar to, kā konkrētā sabiedrības daļa tos uztver (Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. marta spriedums lietā T-356/00 *DaimlerChrysler*/ITSB ("CARCARD"), *Recueil*, II-1963. lpp., 25. punkts, un 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā T-260/03 *Celltech*/ITSB ("CELLTECH"), Krājums, II-1215. lpp., 28. punkts).

24 Izskatāmajā lietā, kā to norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 16. punktā, un ko nav apstrīdējusi prasītāja, vārdu "homezone", ko veido angļu vārdi, sapratīs ne vien angliski runājošie patērētāji, bet arī it īpaši vairums vāciski runājošo patērētāju, ievērojot, ka vārds "zone" pastāv arī vācu valodā un vārds "home" ietilpst angļu valodas pamata vārdu krājumā. Tādējādi ir jāuzskata, ka konkrētā sabiedrības daļa ir angliski un vāciski runājoša.

25 Tā kā attiecīgie pakalpojumi un preces ir paredzēti ne tikai gala patērētājiem, bet arī daļai no tiem — specializētai sabiedrības daļai, konkrēto sabiedrības daļu veido gan profesionāļi, gan gala patērētāji, kas ir samērā informēti, uzmanīgi un apdomīgi.

26 Kas attiecas uz pieteiktās preču zīmes nozīmi, no judikatūras izriet, ka, lai preču zīme, ko veido viens vārds vai viens neoloģisms, kas izriet no elementu kombinācijas, būtu uzskatāma par aprakstošu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, iespējamais aprakstošais raksturs ir jākonstatē ne vien attiecībā uz katru no šiem elementiem, bet arī attiecībā uz pašu vārdu vai neoloģismu (Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. jūnija spriedums lietā T-339/05 *MacLean-Fogg*/ITSB ("LOKTHREAD"), Krājumā nav publicēts, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Preču zīme, kas sastāv no neoloģisma vai vārda, ko veido elementi, kuri katrs apraksta to preču vai pakalpojumu iezīmes, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, arī pati apraksta šo preču vai pakalpojumu iezīmes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, izņemot gadījumu, ja pastāv uztverama atšķirība starp neoloģismu vai vārdu un vienkāršu to veidojošo elementu summu. Tas paredz, ka kombinācijas ar minētajām precēm vai pakalpojumiem neparastā rakstura dēļ neoloģisms vai vārds rada iespaidu, kas ir pietiekami attālināts no iespaida, kādu rada vienkārša to veidojošo elementu nozīmju apvienošana, kā iznākumā vārds pārsniedz minēto elementu summu. Šajā ziņā noderīga ir arī attiecīgā vārda analīze, ievērojot atbilstošos leksikas un gramatikas likumus (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "LOKTHREAD", 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Izskatāmajā lietā apzīmējumu "Homezone" veido divi vārdi — "home" un "zone", novietoti līdzās, lai izveidotu tikai vienu vārdu.

29 Vārds "home" angļu valodā nozīmē "mājas, nams, dzīvesvieta, dzimtene" un atbilst vārdam "heim" vācu valodā. Otrais vārds "zone", kas pastāv arī vācu valodā, abās valodās apzīmē ierobežotu teritoriju vai vietu. Līdz ar to katram no šiem elementiem var būt aprakstošs raksturs, jo tiem abiem ir precīza nozīme.

30 Turklāt vārds "homezone", ko veido divu vārdu — "home" un "zone" apvienojums, pēc savas struktūras nav neparasts. Gluži pretēji, šāda veida kombinācija atbilst angļu un vācu valodas gramatikas likumiem. No tā izriet, ka nozīme, kādu var piešķirt strīdīgajam apzīmējumam, neatšķiras no nozīmes, kas izriet no to veidojošo vārdu kombinācijas, tādējādi, ka tā nevar radīt iespaidu, kas atšķiras no iespaida, ko rada vienkārša no divu vārdu sniegto norāžu apvienošana.

31 Prasītāja atzīst — kā to norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 16. punktā —, ka vārdiem "home" un "zone" ir nozīme angļu valodā. Tomēr tā uzskata, ka šis izteiciens apzīmē dzīvojamās zonas ielas, kuras ietvaros, veicot dažādus pasākumus, uzsvars tiek likts uz noteiktu dzīves kvalitāti un augstu drošības līmeni. Vācu valodā izteikumu varētu tulkot kā "ierobežotas satiksmes zona", "iela rotaļām" vai pat "dzīvojamā zona".

Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka šis apzīmējums tulkojams ar jēdzienu "dzīvesvietas zona" vai "tuva zona" vai ar vārdu, kas angliski vai vāciski runājošajai sabiedrībai apzīmē telekomunikāciju preces vai pakalpojumus.

32 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru (skat. iepriekš 21. punktu) pietiek ar to, ka viena no tā iespējamajām nozīmēm ir, ka apzīmējums apzīmē attiecīgo preču vai pakalpojumu iezīmes, lai tas ietilptu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomā. Turklāt no iepriekš 26. un 27. punktā minētās judikatūras izriet, ka kombinētas preču zīmes, ko veido neoloģisms, reģistrācijas pieteikums var tikt noraidīts, ja šķiet, ka šī preču zīme ir aprakstoša. Tādējādi prasītāja nevar Apelāciju padomei pārmest, ka tā savu vērtējumu balstījusi uz nepareizu strīdīgā apzīmējuma tulkojumu un nav ņēmusi vērā vienīgo nozīmi, kas tam būtu bijis jāpiešķir.

33 Tādējādi Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, no katra no tā elementu nozīmēm izdarot secinājumu, ka vārdiskā elementa "homezone" viena no iespējamajām nozīmēm ir "dzīvesvietas zona" vai "tuva zona".

34 Tā kā Apelāciju padome ir pamatoti atzinusi vienu no strīdīgā apzīmējuma iespējamajām nozīmēm, ir jāatgādina, ka, lai šāds apzīmējums ietilptu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto aizliegumu lokā, tam jāpiemīt tādai tiešai un konkrētai saiknei ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, kas ļauj konkrētajai sabiedrības daļai nekavējoties un bez papildu pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu aprakstu vai vienu no to īpašībām (Tiesas 2004. gada 5. februāra rīkojums lietā C-150/02 P *Streamserve*/ITSB, *Recueil*, I-1461. lpp., 31. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve*/ITSB ("STREAMSERVE"), *Recueil*, II-723. lpp., 40. punkts; 2007. gada 20. novembra spriedums lietā T-458/05 *Tegometall International*/ITSB — *Wuppermann* ("TEK"), Krājums, II-4721. lpp., 80. punkts, un 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-304/06 *Reber*/ITSB — *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* ("Mozart"), Krājums, II-1927. lpp., 90. punkts).

35 Ir jāpārbauda, vai tas tā ir izskatāmajā lietā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas minēti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā.

— Par telekomunikāciju pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē

36 Attiecībā uz šiem pakalpojumiem Apelāciju padome to, ka vārdam "homezone" ir aprakstošs raksturs, secināja no divām konstatējumu virknēm.

37 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punktā tā norādīja, ka mobilās telefonijas pakalpojumu sniedzēji piedāvāja dažus no to pakalpojumiem par tarifiem, kas bija pielīdzināmi fiksēto telefonu tarifiem, ja izmantotājs atrodas viņa paša noteiktas zonas ietvaros, un, kā izrietēja no interneta izrakstu veidā sniegtajiem piemēriem, uz kuriem atsaucies pārbaudītājs, ka vārdu "homezone" noteikti pakalpojumu sniedzēji bija izmantojuši nevis kā preču zīmi, bet aprakstošā veidā, lai apzīmētu šos pakalpojumus.

38 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 19. punktā Apelāciju padome uzskatīja, ka jautājumam par to, vai pieteiktais apzīmējums jau tika izmantots, lai apzīmētu iepriekš aprakstīto mobilās telefonijas pakalpojumu, nav nozīmes, jo, lai reģistrācijas pieteikums būtu noraidāms, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nav nepieciešams, lai apzīmējums faktiski tiktu izmantots reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā. Tā piebilda, ka izskatāmajā lietā šis apzīmējums kā tāds varēja apzīmēt šāda pakalpojuma būtisku iezīmi, proti, zonu, kurā bija piemērojams samazinātais tarifs, kas salīdzināms ar fiksētā tīkla tarifiem.

39 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome nav norādījusi, kādā veidā vārds "homezone" tika izmantots, lai apzīmētu attiecīgos pakalpojumus.

40 Ir jākonstatē, ka iepriekš 37. punktā atgādināto iemeslu dēļ Apelāciju padome, pēc tam, kad tā bija aprakstījusi apzīmētos mobilās telefonijas pakalpojumus, — saskaņā ar tās viedokli — ar vārdu "homezone", norādīja uz pārbaudītāja minētajiem piemēriem, no tā secinot, ka noteikti pakalpojumu sniedzēji šo vārdu izmantoja aprakstošā veidā.

41 Tā kā Apelāciju padome izlēma, balstoties uz noteiktu specifisku tirgū atrodamu mobilās telefonijas pakalpojumu iezīmēm, nevis parastajām telekomunikācijas pakalpojumu iezīmēm, apskatot tās neatkarīgi no to klātbūtnes tirgū, tai bija pienākums, lai izlemtu tā, kā tā izlēma, pierādīt, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija ar aprakstošu raksturu attiecībā uz minētajiem mobilās telefonijas pakalpojumiem.

42 Tomēr, tā kā Apelāciju padome vienīgi norādīja uz pārbaudītāja minētajiem piemēriem saistībā ar mobilās telefonijas tirgu, tos neaprakstot, apstrīdētais lēmums neļauj secināt, ka preču zīme "Homezone" ir ar aprakstošu raksturu attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē.

43 Faktiski šos piemērus pārbaudītājs minēja, lai pamatotu pamatojumu, ar kuru tas bija iecerējis pierādīt, ka strīdīgajam apzīmējumam nepiemīt atšķirtspēja, jo tas jau bija izmantots attiecīgajā tirgū, lai piedāvātu preces un pakalpojumus. Tādējādi uz tiem nevar balstīties, lai pamatotu pamatojumu, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu attiecībā uz preču zīmes aprakstošo raksturu.

44 Ir jāpiebilst, ka Apelāciju padome nepaskaidro, kādā veidā ar minētajiem piemēriem varētu pamatot, ka preču zīme "Homezone" ir aprakstoša.

45 Turklāt pat pieņemot, ka tie tika minēti sakarā ar tā pamata pārbaudi, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, apstrīdētajā lēmumā minētie piemēri ir raksti internetā, kurus pārbaudītājs sniedzis saraksta veidā. Pārbaudītājs ir vienīgi minējis to virsrakstus, interneta vietņu adreses, kuros tie atrodami, un citējis dažus teikumus, kuru precīzā izcelsme nav norādīta, no šiem virsrakstiem un teikumiem, kas, iespējams, ir no šiem rakstiem, atsaucoties uz vārdu "homezone", tālāk neprecizējot šī vārda spēju apzīmēt attiecīgos pakalpojumus.

46 Turpinot, pārbaudītāja veiktais konstatējums, pamatojoties uz informāciju no Vikipēdijas, arī ir jānoraida, jo tas ir balstīts uz rakstu no internetā izveidotas kolektīvas enciklopēdijas, kuras saturu var grozīt jebkurā brīdī, un, noteiktos gadījumos, to var grozīt ikviens vietnes apmeklētājs, pat anonīms, un šāds konstatējums ir balstīts un neprecīzu informāciju.

47 Apelāciju padome piebilda, ka prasītājas celtās prasības pret to, ka tās konkurenti izmanto vārdu "homezone", kā tas izriet no 2005. gada 5. septembra rīkojuma par pagaidu noregulējumu, nav varējušas kavēt to, ka šis vārds ir acīmredzams apzīmējums attiecīgajiem pakalpojumiem, neprecizējot ne minētā rīkojuma nozīmi, ne saturu, uz kuru tā balstīja savu vērtējumu, ne arī saikni starp šo rīkojumu un vērtējumu, šim pēdējam turklāt esot izteiktam vienkārša apgalvojuma veidā.

48 Ir jāpiebilst, ka Apelāciju padome savu pamatojumu ir balstījusi uz tiešu premisu, ka apzīmējuma aprakstošais raksturs nebija atkarīgs no tā faktiskās izmantošanas (skat. iepriekš 38. punktu). Tomēr tā vienīgi norādīja, ka apzīmējums "Homezone" varēja apzīmēt aprakstīto pazeminātu mobilās telefonijas pakalpojumu tarifu, neprecizējot, kādā veidā šis apzīmējums, attiecībā uz kuru tā atzina, ka tas varēja apzīmēt "dzīvesvietas zonu" vai "tuvu zonu", ietvēra norādi uz tarifa jēdzienu un tādējādi šī apstākļa dēļ varēja apzīmēt telekomunikāciju pakalpojumu, ko raksturo īpaša tarifu kārtība.

49 No tā izriet, ka Apelāciju padome, kas lēma, atsaucoties vienīgi uz noteiktiem tirgū sastopamiem mobilās telefonijas pakalpojumiem, nav pierādījusi apstākļus, uz kuriem tā ir balstījusi savu pamatojumu. Šādā veidā tā nav pierādījusi, ka preču zīme "Homezone" varētu apzīmēt telekomunikāciju pakalpojumu, kas ietilpst 38. klasē, vai vienu no tā iezīmēm. Līdz ar to pirmais pamats ir jāapmierina attiecībā uz šiem pakalpojumiem.

— Par citiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē

50 Attiecībā uz šiem pakalpojumiem Apelāciju padome reģistrācijas atteikumu apzīmējumam "Homezone" apstrīdētā lēmuma 20. punktā pamatoja šādi:

"Pārējie pakalpojumi, kas ietilpst 38. klasē, attiecībā uz kuriem ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, papildina un atbalsta aprakstītā telefonijas pakalpojuma ar pazemināta tarifa opcijas izmantošanu. Tādējādi, noslēdzot telefona līgumu, pakalpojumu sniedzējs bieži padara pieejamu īrēšanai noteiktu aprīkojumu. Mūsdienās mobilās telefonijas līgums bieži ļauj izmantot tiešsaistes pakalpojumus. Tālruņa uzziņu un citi pakalpojumi, ko piedāvā tīkla piegādātāji, informācijas mākleri un provaideri, arī ir daļa no tipiskā visaptverošā piedāvājuma, ko parasti nodrošina mobilās telefonijas līgums. Tarifa atvieglojumi, ietverot opciju "Homezone", ir tieši atbilstoši arī attiecībā uz šiem pakalpojumiem."

51 Tādējādi, lai izlemtu preču zīmes "Homezone" aprakstošo raksturu attiecībā uz pārējiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, Apelāciju padome ir īpaši atsaukusies uz tālruņa uzziņu un citiem pakalpojumiem, ko piedāvā tīkla piegādātāji, informācijas mākleri un provaideri, no kuriem daži — tiešsaistē — saistībā ar šo operatoru parasti piedāvātajiem mobilās telefonijas visaptverošajiem piedāvājumiem.

52 No šī pamata izriet, ka tā secinājumu par preču zīmes "Homezone" aprakstošo raksturu izdarīja no konstatējuma, ka šie pakalpojumi ir saistīti ar mobilās telefonijas pakalpojumiem, kuri ietver tā dēvēto "homezone" tarifu opciju, ciktāl tie tiek piedāvāti tajā pašā laikā, kad mobilās telefonijas piedāvājumos, ko tie tādējādi bagātina.

53 Kā norādīts iepriekš 40.–49. punktā, Apelāciju padome nav pierādījusi, ka preču zīme "Homezone" varētu apzīmēt telekomunikāciju pakalpojumu, kas ietilpst 38. klasē, vai vienu no to iezīmēm. Līdz ar to Apelāciju padome nevarēja uzskatīt, ka šī preču zīme ir aprakstoša arī attiecībā uz citiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, tikai tādēļ, ka tie ir saistīti ar mobilās telefonijas pakalpojumu, kas ietver "homezone" tarifu opciju.

54 Turklāt Apelāciju padome neraksturoja tiešas un konkrētas saiknes pastāvēšanu, kuru konkrētā sabiedrības daļa varētu konstatēt starp preču zīmi "Homezone", ko var asociēt ar ģeogrāfiskas vietas ideju un kas neietver norādi uz tarifu jēdzienu, un tādu pakalpojumu sniegšanu, kas attiecas uz tiešsaistes pakalpojumiem vai tālruņa uzziņu pakalpojumiem. Turklāt no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka šādi pakalpojumi varētu tikt piedāvāti vai sniegti atbilstoši kārtībai, kas noteikta, balstoties uz ģeogrāfiskiem apsvērumiem.

55 No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka preču zīme "Homezone" varētu apzīmēt pakalpojumus, kas ietilpst 38. klasē, izņemot telekomunikāciju pakalpojumus vai vienu no to iezīmēm. Tāpēc pirmais pamats ir jāapmierina tiktāl, ciktāl tas attiecas uz šiem pakalpojumiem.

— Par precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 42. klasē

56 Attiecībā uz precēm "Aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai; magnētiskās informācijas vides; informācijas apstrādes ierīces un datori", kas ietverti 9. klasē, Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 21. punktā norāda, ka preču zīmes

"Homezone" reģistrācijas pieteikums ir jānoraida attiecībā uz šīm precēm, jo tie "ļauj sniegt mobilās telefonijas pakalpojuma sniegšanu, kuru apraksta [preču zīme]".

57 Tādējādi saskaņā ar Apelāciju padomes viedokli — iemesls, kādēļ strīdīgais apzīmējums ir jāuzskata par tādu, kurš var apzīmēt attiecīgās preces, kas ietilpst 9. klasē, ir tas, ka šīs preces padara iespējamu mobilās telefonijas pakalpojuma, ko apraksta šis apzīmējums, funkcionēšanu.

58 Ir jākonstatē, ka, šādi izlemjot, Apelāciju padome nav izpildījusi prasības, kas noteiktas ar iepriekš 34. punktā minēto judikatūru, saskaņā ar kuru, lai apzīmējums būtu aprakstošs, ir jāpierāda, ka tam ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem ir pietiekami tieša un konkrēta saikne, kas ļauj konkrētajai sabiedrības daļai nepastarpināti un bez tālākām pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu vai vienas no to iezīmēm aprakstu.

59 Norādot, ka attiecīgās preces, kas ietilpst 9. klasē, "ļauj" mobilās telefonijas pakalpojumu sniegšanu, Apelāciju padome aprakstīja funkcionāla rakstura saikni starp minētajām precēm un vienu no pakalpojumiem, kas ietverts 38. klasē, lai arī tai bija jāraksturo tiešas un konkrētas saiknes pastāvēšana, ko konkrētā sabiedrības daļa varētu konstatēt starp vārdu "homezone", kuru var asociēt ar ģeogrāfiskas vietas ideju, un attiecīgajām precēm, kas paredzētas skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai, kā arī informācijas apstrādei.

60 Pat ja pieņemtu, ka tas ir pierādīts, tas, ka šīs preces varēja padarīt iespējamu mobilās telefonijas pakalpojuma funkcionēšanu, ko raksturo tarifi, kuri balstīti uz pakalpojuma saņēmēja atrašanās vietu, nav tādi, lai konstatētu apzīmējuma "Homezone" aprakstošo raksturu, kura nozīme turklāt ir sveša jebkādam tarifa jēdzienam, attiecībā uz šādām precēm vai noteiktām to iezīmēm.

61 No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka preču zīme "Homezone" varētu apzīmēt attiecīgās preces, kas ietilpst 9. klasē, vai vienu no to iezīmēm. Līdz ar to pirmais pamats attiecībā uz šīm precēm ir jāapmierina.

62 Apelāciju padome norādīja, ka konstatējums, ka attiecīgās preces, kas ietilpst 9. klasē, ļauj sniegt mobilās telefonijas pakalpojumu, tāpat bija spēkā attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē, pret ko tika iesniegti iebildumi.

63 Tā piebilda, ka preces "inženiertehniskie pakalpojumi; datorprogrammēšana; datoru programmēšanas pakalpojumi; tehniskā ekspertīze; tehniskās konsultācijas un ekspertīzes nodrošināšana; datu apstrādes iekārtu un datoru noma; tehnisko iekārtu projektēšana un plānošana telekomunikāciju jomā", kas ietilpst 42. klasē, "kalpo[ja], lai padarītu pieejamu atbilstošu tehnoloģiju".

64 Visbeidzot, Apelāciju padome uzskatīja, ka "tīkla piegādātāja, informācijas māklera un provaidera pakalpojumi, proti, pieejas laiku datu bāzēm starpniecība un iznomāšana; pētījumi telekomunikāciju tehnikas jomā; datu bāzu programmatūru aktualizācija; datu saglabāšana datora datubāzēs; datu bāzu programmatūru atjaunināšana; uzstādīšana, datu bāzu programmatūru tehniskā apkope; pieejas laika iznomāšana datora datu bāzei" bija "nepieciešami, lai apkopotu un apstrādātu pakalpojuma parametrus (piemēram, izmantotāja izvēlētās mājas zonas atrašanās vieta un platība) un darījuma datus, kas nepieciešami, lai sagatavotu telefona rēķinu".

65 Ir jānorāda, ka šie pamatojumi neraksturo tādas tiešas un konkrētas saiknes pastāvēšanu, kuru konkrētā sabiedrības daļa varētu konstatēt starp vārdu "homezone" nozīmē "dzīvesvietas zona" vai "tuva zona" un attiecīgajiem pakalpojumiem.

66 Pirmkārt, pamatojums, ka pakalpojumi, kas ietilpst 42. klasē, "ļauj sniegt mobilās telefonijas pakalpojumu, ko [preču zīme] apraksta", ietver tādas pašas nepilnības kā tās, kas norādītas iepriekš 58. un 59. punktā attiecībā uz attiecīgajām precēm, kas ietilpst 9. klasē. Tādējādi, pat pieņemot, ka ir pierādīts, ka attiecīgie pakalpojumi, kas ietilpst 42. klasē, var padarīt iespējamu mobilās telefonijas pakalpojuma funkcionēšanu, ko raksturo tarifi, kuri balstīti uz pakalpojuma saņēmēja atrašanās vietu, tas tomēr neļauj konstatēt apzīmējuma "Homezone" aprakstošo raksturu attiecībā uz šādiem pakalpojumiem vai noteiktām to iezīmēm.

67 Tehnoloģija, kura ir specifiska katrai no pakalpojumu, kas ietilpst 42. klasē, kategorijām, tiek padarīta pieejama iepriekš 59. punktā aprakstītajam mobilās telefonijas pakalpojumam, un vispārēja un abstrakta norāde uz neidentificējamu tehnoloģiju padarīšanu par pieejamām, neesot pierādījumiem, kas ļautu raksturot saikni starp apzīmējumu "Homezone" un attiecīgajiem pakalpojumiem, neļauj konstatēt šī apzīmējuma aprakstošo raksturu attiecībā uz minētajiem pakalpojumiem vai noteiktām to iezīmēm.

68 Visbeidzot, pamats, saskaņā ar kuru pārējie attiecīgie pakalpojumi ir "nepieciešami, lai apkopotu un apstrādātu pakalpojuma parametrus (piemēram, izmantotāja izvēlētās mājas zonas atrašanās vieta un platība) un darījuma datus, kas nepieciešami, lai sagatavotu telefona rēķinu", ne tikai neļauj par katru no attiecīgo pakalpojumu kategorijām noteikt, kādā veidā šie pakalpojumi ir nepieciešami, lai apkopotu un apstrādātu pakalpojuma parametrus un darījuma datus, kas nepieciešami, lai sagatavotu rēķinu, no izmantotāja dzīvesvietas zonas ģeogrāfiskās atrašanās vietas un platības viedokļa, bet arī nav tāds, kas ļautu konstatēt apzīmējuma "Homezone" aprakstošo raksturu attiecībā uz šādiem pakalpojumiem vai noteiktām to iezīmēm. No šī pamatojuma neizriet, ka konkrētā sabiedrības daļa nepastarpināti un bez tālākām pārdomām uztvers apzīmējumu "Homezone" kā aprakstošu vienai no šo pakalpojumu iezīmēm.

69 No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka preču zīme "Homezone" varētu apzīmēt attiecīgos pakalpojumus, kas ietilpst 42. klasē, vai vienu no to iezīmēm. Līdz ar

to pirmais pamats ir jāapmierina attiecībā uz šiem pakalpojumiem un tātad attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, par kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

70 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome apzīmējuma “Homezone” atšķirtspējas neesamību ir secinājusi tikai no tās šķietami aprakstošā rakstura un ka, ievērojot, ka tas nav ticis pierādīts, vēl jo vairāk nav pierādīts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais atteikuma pamatojums.

71 Turklāt tā norāda, ka Apelāciju padome nav sniegusi atbildi uz vairākiem prasītājas argumentiem.

72 ITSB atbild, ka attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas neesamība izriet no tā aprakstošā rakstura konstatējuma, kādēļ Apelāciju padomei nebija pienākuma norādīt citus iemeslus, kādēļ tā uzskatīja, ka attiecīgajam apzīmējumam nebija atšķirtspējas. Tas piebilst, ka šim apzīmējumam nav nekādas no vizuālā un fonētiskā viedokļa

oriģinalitātes, kas tam no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa ļautu nošķirt prasītājas preces un pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

— Vispārējās tiesas vērtējums

73 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam — nereģistrē preču zīmes, kam nav atšķirtspējas.

74 Vispirms ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka katrs Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā uzskaitītais atteikuma pamatojums ir neatkarīgs no citiem un ir jāizskata atsevišķi (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

75 Tiesa tāpat ir precizējusi, ka minētie atteikuma pamatojumi ir interpretējami saskaņā ar vispārējām interesēm, kas ir pamatā katram no tiem. Izskatot katru šo atteikuma pamatojumu, vispārējās intereses var atspoguļot vai pat tām jāatspoguļo dažādi apsvērumi atkarībā no apskatītā atteikuma pamatojuma (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Henkel*/ITSB, 45. un 46. punkts).

76 Šajā sakarā ir jāatgādina, vispārējo interešu jēdziens, kas ir pamatā Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam, acīmredzami saplūst ar preču zīmes pamata funkciju, kas ir garantēt patērētājam vai galalietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, viņam bez iespējas sajaukt ļaujot atšķirt šo preci vai pakalpojumu no precēm un pakalpojumiem ar citādu izcelsmi (Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedums lietā C-329/02 P *SAT.1*/ITSB, Krājums, I-8317. lpp., 23. un 27. punkts; 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-37/03 P *BioID*/ITSB, Krājums, I-7975. lpp., 60. punkts, un 2008. gada 8. maija spriedums lietā C-304/06 P *Eurohypo*/ITSB, Krājums, I-3297. lpp., 56. punkts).

77 Izskatāmajā lietā apstrīdētā lēmuma 24. punktā Apelāciju padome uzskatīja, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir jānoraida tādēļ, ka minētā preču zīme nevarēja nošķirt attiecīgās preces un pakalpojumus atkarībā no to komerciālās izcelsmes, jo tā tieši uztveramā veidā apzīmēja minēto preču vai pakalpojumu iezīmes.

78 Apelāciju padome tādējādi vārda "homezone" atšķirtspēju novērtēja, vienīgi izvērtējot tā aprakstošo raksturu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, jo apstrīdētais lēmums neietver nekādu specifisku vērtējumu šis pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam atteikuma pamatojumam.

79 Konkrētāk, Apelāciju padome analizēja preču zīmi "Homezone", neņemot vērā vispārējās intereses, ko Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts īpaši paredz aizsargāt, proti, garantēt ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti.

80 Turklāt, tā kā tā nav pierādījusi vārda "homezone" aprakstošo raksturu attiecībā uz kādu no attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 42. klasē, Apelāciju padome katrā ziņā nevarēja no tā secināt atšķirtspējas neesamību.

81 No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka preču zīmei "Homezone" nebija atšķirtspējas attiecībā uz attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 42. klasē. Līdz ar to otrais pamats ir jāapmierina.

82 Tā kā Apelāciju padome nav pierādījusi preču zīmes "Homezone" aprakstošo raksturu un tās atšķirtspējas neesamību attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, par ko iesniegts reģistrācijas pieteikums, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ bez nepieciešamības izvērtēt trešo pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu attiecībā uz atšķirtspējas iegūšanu pēc preču zīmes, kura ir aprakstoša vai kurai nav atšķirtspējas, faktiskās izmantošanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Šajā lietā prasītāja bija lūgusi piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

84 Turklāt prasītāja lūdza piespriest ITSB atlīdzināt izdevumus, kas prasītājai radušies administratīvajā procesā ITSB. Šajā ziņā saskaņā ar Reglamenta 136. panta 2. punktu nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies, izskatot lietu Apelāciju padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem. Tomēr tas neattiecas uz izdevumiem, kas radušies, lietu skatot pārbaudītājam. Attiecīgi prasītājas lūgums piespriest ITSB, kam spriedums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt izdevumus, kas radušies administratīvajā procesā ITSB, var tikt apmierināts tikai attiecībā uz nepieciešamajiem izdevumiem, kas prasītājai radušies procesā Apelāciju padomē.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1583/2006-4 atcelt;

2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Meij Vadapalas Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 10. februārī.

[Paraksti]